

Niet Ondertekend afschrift afgeleverd aan
uitsluitend voor bestuurlijke inlichting -
enkel voor behoeften van inwendige aard.

Nr. C/575/10
van het arrest

Nr. 2010/1565
van het repertorium

Nr. 1119 P 2009
van het parket-generaal

- wooncode
- kaardecreeet
- *verbuurdereel.*
vermogensvoordelen
- COEV

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

774

1. *[blanco]*
geboren te *[blanco]* op *[blanco]*

zelfstandige,
wonende te *[blanco]*

van BELGISCHE NATIONALITEIT.

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. Johan
Vangenechten, advocaat bij de balie van Antwerpen

1119 P 2009

2

775

2. maatschappelijke zetel gevestigd te :
 K.B.O.nr.

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Guy Poppe, advocaat bij
 de balie van Antwerpen

Beklaagd van:

Te .. van 23 juli 2001 tot 31 maart 2006

aan de

A. Bij inbreuk op art. 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, kamerwoningen of kamers verhuurd te hebben die niet beantwoorden aan de in de artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen, zoals nader uitgewerkt in de artikelen 3 tot en met 5 van het Besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober 2003 betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, en zonder dat een geldig conformiteitsattest kon worden voorgelegd, zoals voorzien door de artikelen 7 tot en met 14 van dit besluit van 3 oktober 2003, namelijk:

- aan :
 van 1 december 2004 tot 31 maart 2006 (kamer 1)
- aan :
 van 1 februari 2006 tot 31 maart 2006 (kamer 2)
- aan :
 op 31 maart 2006 (kamer 7)
- aan :
 van 6 december 2004 tot 31 maart 2006 (kamer 6)
- aan :
 van 11 november 2005 tot 31 maart 2006 (kamer 11)
- aan :
 op 31 maart 2006 (kamer 12)
- aan :
 op 31 maart 2006 (kamer 19)
- aan :
 van 6 december 2004 tot 31 maart 2006 (kamer 20)
- aan :
 van 6 december 2004 tot 31 maart 2006 (kamer 21)

B. Bij inbreuk op artikel 20 §1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse wooncode, een woning als hoofdverblijfplaats aan hierna vermelde personen,

1119 P 2009

3

verhuurd te hebben, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5 van dit Decreet:

- aan
op 31 maart 2006 (woning/studio 12)
- aan
van 23 juli 2001 tot 31 maart 2006 (studio 3)
- aan
van 20 november 2004 tot 31 maart 2006 (studio 4)
- aan
van 7 oktober 2003 tot 31 maart 2006 (studio 13)

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te nr.

Het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte verkoop, notaris
op

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 28 september 2009 door de ~~beklaagde~~
tegen al de beschikkingen ten zijne laste
- op 28 september 2009 door de ~~beklaagde~~
tegen al de beschikkingen ten hare laste
- op 29 september 2009 door het Openbaar Ministerie
tegen alle beschikkingen op strafgebied tegen beide
beklaagden

tegen het ~~vonnis~~, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 16 september 2009 door de correctionele
rechtbank van Mechelen, 11^e kamer, dewelke als volgt
heeft beslist:

Veroordeelt de eerste ~~beklaagde~~ voor de
tenlasteleggingen vermengd tot een ~~geldboete~~ van
1.000,00 EUR ~~verhoogd~~ met 45 deciemmen en aldus
gebracht op 5.500,00 EUR of een vervangende
gevangenisstraf van drie maanden.

Veroordeelt de tweede ~~beklaagde~~ voor de
tenlasteleggingen vermengd tot een ~~geldboete~~ van

1119 P 2009

4

1.000,00 EUR verhoogd met 45 deciemmen en aldus gebracht op 5.500,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopende tot heden: 118,56 euro.

Legt aan elke beklaagde tevens een vergoeding op van 25,00 EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete lastens eerste en tweede beklaagde.

Verplicht elke beklaagde Bovendien tot betaling van een bijdrage van 25 euro + 45 deciemmen = 137,50 euro tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart verbeurd bij toepassing van art. 42.3° SWB lastens eerste beklaagde het bedrag van € 33.079,00, zonder dat de totale inning het totaal bedrag van € 33.079,00 mag overschrijden.

De rechtbank verklaart verbeurd bij toepassing van art. 42.3° SWB lastens tweede beklaagde het bedrag van € 33.079,00, zonder dat de totale inning het totaal bedrag van € 33.079,00 mag overschrijden.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

* * *

I. PROCEDURE

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. J. Vangenechten, advocaat bij de balie van Antwerpen.

De beklaagde wordt gehoord in haar middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. G. Poppe, advocaat bij de balie van Antwerpen.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform het kantschrift van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten geactualiseerd te worden als volgt:

- Tenlastelegging A: "Artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, gewijzigd bij art. 17 van het decreet van 24.03.2006 en bij art. 5 van het decreet van 7.07.2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19.07.2007 (BS 30.08.2007)"

- Tenlastelegging B: "Artikel 20 §1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode gewijzigd zijnde bij art. 6 van het Decreet van 19.03.2004, bij art. 20 van het Decreet van 7.05.2004 en bij art. 8 van het Decreet van 7.07.2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19.07.2007 (BS 30.08.2007)".

Het is eveneens gepast de materiële vergissing in de tenlastelegging A recht te zetten als volgt:

- "aan op 31 maart 2006 (kamer 18)"
- "aan van 6 december 2004 tot 31 maart 2006 (kamer 21)".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. MOTIVERING TER GRONDE

Op strafrechtelijk gebied

1. Voorafgaandelijk: Wijzigingen aan het decreet van 15.07.1997 (inbreuken op het decreet houdende de Vlaamse Wooncode) en het decreet van 4.02.1997 (inbreuken op het decreet inzake kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers)

1119 P 2009

6

Het oude art. 17 van het decreet van 4.02.1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (BS 7.03.1997) stelde strafbaar wanneer een kamer die niet beantwoordde aan de art. 4, 6 en 7 van het decreet werd verhuurd zonder een geldig conformiteitsattest, en zij werden gestraft met een geldboete van 100 tot 10.000 euro.

Ingevolge de wijziging bij het decreet van 7.07.2006, gepubliceerd op 5.10.2006 en in werking getreden op 9.09.2007, is dit nog steeds strafbaar maar is de straf een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

Het oude art. 20 van het decreet 15.07.1997 stelde strafbaar wanneer een woning, die niet beantwoordde aan de vereisten van art. 5, werd verhuurd door de verhuurder of eventueel onderverhuurder zonder conformiteitsattest, en zij werden gestraft met een geldboete van 100 euro tot 10.000 euro.

Ingevolge de wijziging bij het decreet van 7.07.2006, gepubliceerd op 5.10.2006 en in werking getreden op 9.09.2007, is dit nog steeds strafbaar maar is de straf een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

Gezien de feiten dateren van voor de wijziging van beide decreten en gezien het oudere decreet een mildere bestraffing voorziet, is op grond van art. 2 SW het oude art. 17 van het decreet van 4.02.1997 en het oude art. 20 van decreet van 15.07.1997 van toepassing op de feiten, respectievelijk voorzien onder de tenlasteleggingen A en B.

2. Ten gronde

a. Korte historiek

Aanvankelijk was dit gebouw een woonhuis met schrijnwerkerij (loods) waarbij zowel de woning als de loods zijn omgevoerd tot studentenkamers en woningen als hoofdverblijfplaats. In het woonhuis en de loods bevinden zich respectievelijk 11 en 13 woongelegenheden met gemeenschappelijke ruimtes (keuken, douche en WC).

Naar aanleiding van een ongunstig advies van de Brandweer op 13.06.2001, werd er door de wooninspectie een onderzoek gevoerd en advies verleend waarbij alle woongelegenheden ongeschikt

an' onbewoonbaar werden bevonden (zie advies 23.07.2001, omstandig verslag, stuk 177).

Op 1.02.2002 vaardigde de Burgemeester een besluit uit waarbij alle woongelegenheden onbewoonbaar werden verklaard.

Tegen dit besluit ging de beklaagde de eigenaar van het pand, in beroep.

Bij Ministerieel Besluit van 15.04.2002 (stuk 13) werden de besluiten tot onbewoonbaarverklaring van de Burgemeester ongeldig verklaard omdat ze buiten de wettelijke termijn werden genomen. De Minister als beroepsinstantie werd bevoegd om te oordelen omtrent de bewoonbaarheid van de woongelegenheden. Immiddels werden er door beklagden herstellingswerken aan de elektrische installatie uitgevoerd ten bewijze waarvan een keuringsattest van de elektrische installatie werd voorgelegd. De woongelegenheden werden niet onbewoonbaar verklaard; wel werd vastgesteld dat naar aanleiding van een hercontrole een aantal andere gebreken niet waren hersteld, zodat enkel nog een aantal woongelegenheden ongeschikt zijn bevonden (met name de kamers op de 2de verdieping links voor en achter, rechts voor en achter en de studio's 1 en 3 in de loods op het gelijkvloers).

Op 7.10.2003 volgde er een kwaliteitsonderzoek door de wooninspectie die vaststelt dat nog niet alle kamers en studio's voldoen aan de minimumvereisten inzake woonkwaliteit (stuk 12).

Op 6 december 2004 werd er opnieuw een kwaliteitscontrole uitgevoerd door de wooninspectie waarbij opnieuw werd vastgesteld dat een aantal woongelegenheden ongeschikt en onbewoonbaar zijn (zie PV 23.03.05 stuk 286).

Op 31.03.2006 volgde er een hercontrole in aanwezigheid van de beklaagde die toestemming geeft om het pand te betreden. Op 26.06.2006 werd voor een aantal woongelegenheden een advies tot ongeschiktheid en/of onbewoonbaarverklaring verleend (stuk 324) doch een besluit van de Burgemeester tot onbewoonbaarverklaring volgde niet.

b. Ten aanzien van beklagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklagde aan de hem ten laste gelegde feiten A en B zoals hiervoor geactualiseerd en verbeterd bewezen gebleven.

1. Beklaagde heeft als zaakvoerder de zeggingschap over de vennootschap en heeft het huis en de loods met kamers verhuurd die niet beantwoorden aan de kwaliteits- en veiligheidsnormen in de periode van 23 juli 2001 tot 31 maart 2006. Beklaagde wist dit, minstens had hij moeten weten dat het vertuurde pand niet voldeed aan de decretale vereisten. Het is immers zijn plicht als zaakvoerder van de vennootschap zichzelf van de toestand te vergewissen of het pand aan de decretale vereisten voldeed, hetgeen niet het geval was zoals blijkt uit de vaststellingen van de wooninspectie. Beklaagde kan zich dan ook niet verschuilen achter onwetendheid.

Beklaagde heeft de feiten wetens en willens gepleegd en kan derhalve samen met de vennootschap op grond van art. 5 SW worden veroordeeld. Beklaagde heeft als geïdentificeerde natuurlijke persoon bewust gehandeld en is strafrechtelijk verantwoordelijk.

2. Beklaagde houdt een onrechte voor dat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van de vaststellingen van de wooninspectie en niet zou geweten hebben dat bepaalde woongelegenheden allerlei gebreken vertoonden. Het is immers na de eerste vaststellingen van de Brandweer en het advies van de wooninspecteur van 23.07.2001 dat beklagde herstellingswerken heeft laten uitvoeren aan de elektrische installatie, waardoor een aantal woongelegenheden wel geschikt en bewoonbaar zijn bevonden, maar niet alle woongelegenheden zoals blijkt uit het M.B. van 25.04.2002. Wat betreft de daarop volgende vaststellingen van de wooninspectie, verwijst het Hof naar zijn eigen verklaring in het strafdossier (stuk 289) waarbij hij erkent dat hij op de hoogte was van de kwaliteitscontrole in december 2004. Op 31 maart 2006 was beklagde eveneens aanwezig bij de kwaliteitsoontrole in het pand zoals blijkt uit de toestemming tot huiszoeking door hemzelf ondertekend.

Beklaagde kan dan ook niet voorhouden dat hij niet zou geweten hebben dat er nog steeds allerlei gebreken aan bepaalde woongelegenheden aanwezig waren waardoor zij niet voldeden aan de kwaliteits- en veiligheidsnormen zoals vereist door de decretale regelgeving. Overigens de kennisgeving/aanzegging van de technische verslagen is geen voorwaarde voor de strafbaarheid van de feiten. Er is geen sprake van een gebrek aan informatiedoorstroming. Het is immers beklagde als zaakvoerder, wetende dat

er nog gebreken aan bepaalde woongelegenheden waren, die geen enkel initiatief nam om aanpassings- en/of herstellingswerken uit te voeren. Het gaat niet op te stellen dat de administratieve overheden hun werk niet zouden doen, om zijn eigen niet handelen te vergoelijken. Integendeel de wooninspectie voerde herhaaldelijke hercontroles uit en diende telkens vast te stellen dat de gebreken aan bepaalde woongelegenheden nog steeds niet volledig waren opgelost. Telkens opnieuw werd aan beklaagde de kans gegeven te herstellen, doch zonder resultaat. Het feit dat er geen besluiten tot onbewoonbaarheid of ongeschiktheid van de Burgemeester meer volgden of hij geen andere maatregelen trof, impliceert niet dat er sprake is van een gedoogbeleid en doet geen afbreuk aan de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van beklaagde.

Niettegenstaande liet beklaagde na verbeteringswerken dan wel herstellingswerken uit te voeren, zodat de desbetreffende woongelegenheden wel voldoen aan de kwaliteits- en veiligheidsnormen. Immers voor de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B is geen bijzonder opzet vereist. Het volstaat dat beklaagde kennis had van de minpunten en desondanks wetens en willens gewoon verder ging met verburing.

3. De beklaagde heeft de mogelijkheid deze technische verslagen voor de rechter ten gronde te weerleggen zodat de rechten van verdediging niet zijn geschonden en de rechten op een eerlijk proces worden gewaarborgd. De bewering dat de hoorplicht en het recht op tegenspraak zou geschonden zijn in de administratieve procedure, heeft geen implicaties in het huidige strafrechtelijk luik. De bewering dat hierdoor "het kalf al verdronken is", gelet op de periode van vervolging die reeds lang verstreken is, is te wijten aan beklaagde zelf die op dat moment geen initiatief nam de vaststellingen van de wooninspectie aan te vechten.

4. Bepaalde huiszoekingen zouden onwettig zijn omdat:

- ze aanvingen voor 8 uur 's morgens zoals voorgeschreven voor art. 20 van het kamerdecreet van 4.02.1997,
- zonder precisering van het juiste tijdstip (tussen 7.30 uur en 10 uur)
- geen vermelding van het uur.

Deze huiszoekingen (stukken 896, 877, 820, 329, 458, 581, 600) gebeurden met een voorafgaandelijke

toestemming van de bewoners en/of eigenaar (zie toegevoegde verklaringen). Een voorafgaandelijke toestemming van de bewoner maakt elke buiszoeking, bij dag of nacht, regelmatig en geldig. De bewering in het algemeen dat bepaalde processen-verbaal slordig zijn opgesteld waarbij data en uren niet zouden kloppen, is een loutere bewering en beklagde specificeert niet in concreto welke tegenstrijdigheden er in deze processen-verbaal dan wel zouden zijn zodat het Hof hiermee geen rekening houdt.

5. Dat de controleverslagen van 2001, 2004 en 2006 verschillend zijn, is begrijpelijk gezien beklagde na het verslag van 2001 opdracht gaf elektriciteitswerken uit te voeren waardoor een aantal woongelegenheden wel voldeden aan de decretale normen. Beklaagde liet na de andere vermelde gebreken op te lossen. Tevens is het niet verwonderlijk dat door de jaren (van 2001 tot 2006) telkens nieuwe en andere gebreken werden vastgesteld bij controle door de wooninspectie.

6. De onveilige en ongezonde woontoestand van bepaalde woongelegenheden in het pand gelegen te , blijkt afdoende uit het strafdossier en onder meer uit de bevindingen van de wooninspectie:

- kamer 1: er werden renovatiewerken in deze kamer uitgevoerd, toch werd deze kamer verhuurd. Gelet op het aantal minpunten in de gemeenschappelijke ruimten (stuk 800) voldoet deze kamer niet aan de vereisten van art. 4, 6 en 7 van het kamerdecreet,
- kamer 2: 15 minpunten: zelfs ontploffings- en brandgevaar (stuk 437),
- kamer 7: 21 minpunten: zelfs ontploffings- en brandgevaar (stuk 481),
- kamer 6: 21 minpunten (stuk 819, zelfs elektrocutiegevaar),
- kamer 11: 18 minpunten (stuk 876, elektrocutiegevaar),
- kamer 18: 10 minpunten (stuk 853. Gelet op het aantal minpunten in de gemeenschappelijke ruimten voldoet deze kamer niet aan de vereisten van art. 4, 6 en 7 van het kamerdecreet),
- Kamer 19: de kamer op zich heeft geen minpunten maar doordat de huurder gebruik dient te maken van de gemeenschappelijke ruimten die diverse gebreken vertonen, voldoet deze kamer niet aan de vereisten van art. 4, 6 en 7 van het kamerdecreet (stuk 580),
- kamer 20: 27 minpunten (stuk 895, zelfs elektrocutiegevaar),
- kamer 21: 16 minpunten (stuk 911)

- studio 12: 30 minpunten (stuk 647),
- studio 3: 23 minpunten (stuk 710),
- studio 4: 38 minpunten (stuk 729),
- studio 13: 38 minpunten (stuk 754).

De vaststellingen van de wooninspectie gelden tot het bewijs van het tegendeel wat door beklagde niet wordt geleverd. Beklaagde legt geen enkel deskundigenverslag voor, waaruit blijkt dat de woongelegenheden in de voorziene tijdsperiode, vermeld in de tenlasteleggingen A en B, wel voldeden aan de kwaliteits- en veiligheidsnormen zoals voorgeschreven door het kamerdecreet, zowel als door de Vlaamse Wooncode. Er is geen reden om te twijfelen aan de onderlegdheid van de inspecteurs, evenwel aan hun vaststellingen.

Het feit dat de bewoners zelf geen klachten hadden omtrent de toestand van het pand is irrelevant noch schuldontlastend.

Het verkrijgen van een conformiteitsattest was/is geen constitutief bestanddeel doch was enkel een element à décharge, tot ontlasting van het feit dat een woning verhuurd werd die niet voldeed aan de normen van art. 5 van het woondecreet.

Tevens vereist de strafbaarstelling niet dat de kamer of woning vooraf ongeschikt dan wel onbewoonbaar werd verklaard.

7. De door de eerste rechter opgelegde geldboete van 1.000 euro, te vermeerderen met de opdecimatie of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, waarvan de helft met uitstel voor een periode van 3 jaar waartoe beklagde in de wettelijke voorwaarden verkeert, acht het Hof gepast gelet op het illegaal geldgewin en het strafregister van beklagde waaruit blijkt dat hij voor gelijkaardige feiten nog niet werd veroordeeld en het feit dat inmiddels deels de gebroken aan bepaalde woongelegenheden zijn hersteld.

De geldboete moet de beklagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hem leren de regels van het woon- en kamerdecreet na te leven.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

c. Ten aanzien van beklagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de

1219 P 2009

schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten A en B zoals hiervoor geactualiseerd en verbeterd bewezen gebleven.

Beklaagde is de eigenaar van het onroerend goed en betwist niet dat het misdrijf een intrinsiek verband heeft met de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van de rechtspersoon en gepleegd is voor de rekening van de rechtspersoon.

Het Hof stelt vast dat de argumentatie van de overeenstemt met deze van beklaagde , zodat het Hof zijn uiteenzetting van eerste daklaagde herneemt.

Het Hof acht het gepast, zoals door de eerste rechter opgelegd, de beklaagde te veroordelen tot een geldboete van 1.000 euro, te vermeerderen met de opdecimen, voor de vermaande feiten A en B zoals geactualiseerd en verbeterd, rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, de afwezigheid van eerdere veroordelingen, het maatschappelijk doel van de vennootschap, het illegaal geldgewin in hare hoofde, het feit dat inmiddels de gebreken deels zijn hersteld aan bepaalde woongelegenheden.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminale straf of een geldboete van meer dan 24.000 euro, wordt de bestraffing voor de helft met uitstel verleend, gedurende een periode van 3 jaar om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de regels van het woon- en kamerdecreet te respecteren.

De geldboete moet de bekliaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakhare handelingen te stellen. Weliswaar legde de eerste rechter ten onrechte een vervangende gevangenisstraf op.

d. De verbeurdverklaring

Het Hof verklaart de ontvangen huurgelden verbeurd omdat deze huurgelden vermogensvoordelen zijn in de zin van art. 43bis SW zowel in hoofde van de vennootschap als in hoofde van haar zaakvoerder. Immers beide beklaagden verhuurden het pand verder niettegenstaande zij op de hoogte waren dat het pand niet voldeed aan de wettelijke kwaliteits- en veiligheidsnormen en dit al sinds de eerste vaststellingen in januari 2001.

Gelet op de in de dagvaarding voorziene tijdsperiode en gelet op de schriftelijke

vordering van het Openbaar Ministerie (stuk 96B) acht het Hof het gepast op grond van art. 43bis SW de ontvangen huurgelden verbeurd te verklaren. Weliswaar houdt het Hof rekening met de door beklagde ontvangen huurgelden zoals blijkt uit de neergelegde boekhoudkundige stukken zodat het Hof een bedrag van 29.762,09 euro verbeurd verklaart in hoofde van elke beklagde afzonderlijk met dien verstande dat bij de inning het totale bedrag van 29.762,09 euro niet mag overschreden worden.

OM DIE REDELEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 165, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 42, 43, 43bis, 50, 65 strafwetboek
- 4, 6, 7, 17, 17ter van het decreet van 4 februari 1997
- 5, 20, 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert en verbetert de feiten voorzien onder de tenlastelaggingen A en B zoals voormeld (pagina 5);

Verklaart beklaagde schuldig aan de
haar ten laste gelegde feiten sub A en B zoals
geactualiseerd en verbeterd;

Veroordeelt beklaagde voor deze
vermengde feiten sub A en B zoals geactualiseerd
en verbeterd tot een geldboete van DUIZEND EURO te
vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op
VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende
gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel
voor als na 1 maart 2004;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete
gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af
wordt uitgesteld voor een gedeelte van VIJFHONDERD
EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo
gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO
of een vervangende gevangenisstraf van
VIJFENVEERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van
VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen
en alzo gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD
VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf
van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Verplicht deze beklaagde om bij wijze van bijdrage
tot de financiering van het bijzonder fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden en aan de occasionele redders een
bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd
met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD
ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan deze veroordeelde een vergoeding op van
VIJFENTWINTIG EURO;

Verklaart beklaagde schuldig aan de
haar ten laste gelegde feiten sub A en B zoals
geactualiseerd en verbeterd;

Veroordeelt beklaagde voor deze
vermengde feiten sub A en B zoals geactualiseerd
en verbeterd tot een geldboete van DUIZEND EURO te
vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op
VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel
voor als na 1 maart 2004;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete
gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af
wordt uitgesteld voor een gedeelte van VIJFHONDERD
EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo
gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO,
zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO te

1119 P 2009

vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op ~~TWEEHUNDERT ZEVENHUNDERT~~ VIJFTIG EURO effectief blijft;

Verplicht deze beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDEERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Iegt aan deze veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Verklaart verbeurd op grond van art. 43bis SW in hoofde van elke beklaagde afzonderlijk het bedrag van 29.762,09 euro met dien verstande dat bij de inning het totale bedrag van 29.762,09 euro niet mag overschreden worden.

De kosten

Iaak de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 199,95 euro.

1119 P 2009

16

Dit arrest is gewezen te ~~ANTWERPEN~~ door het
HOOFD VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

P. BUYLE, Raadsheer wnd. Voorzitter,

L. KNAPEN, Raadsheer,

M. GEYSLENS, Raadsheer,

die aan het beraad hebben deelgenomen

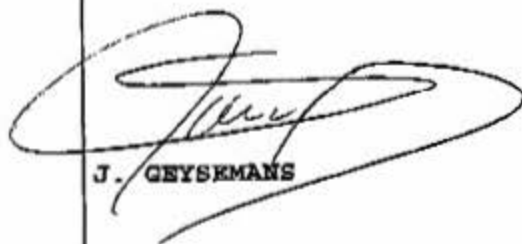
en op de openbare terechtzitting van

BEHENDERTIG MAART TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door P. BUYLE, Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

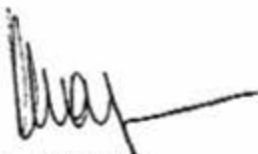
met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

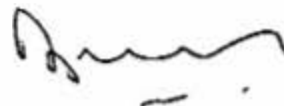
J. GEYSEMANS

M. GEYSLENS

in de onmogelijkheid
zijde om te tekenen
(art. 195 bis van het
Wetboek van Strafvordering)

L. KNAPEN

P. BUYLE